

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 2 lipca 2024 r.

Poz. 4691

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NPII.4131.1.539.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 26 czerwca 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 11/III/2024 Rady Gminy Koszęcin z dnia 20 maja 2024 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również trybu ich pobierania, w części określonej w:

- 1) § 1 ust. 2 uchwały,
- 2) § 1 ust. 4 uchwały,
- 3) § 2 ust. 1 uchwały w zakresie sformułowania: *w tym świadczone w formie usług sąsiedzkich* oraz poprzedzającego to określenie przecinka,
- 3) § 2 ust. 2 i 3 uchwały,
- 4) § 2 ust. 4 uchwały,
- 4) § 3 ust. 1-3 uchwały,
- 5) § 4 ust. 2 uchwały,
- 6) § 5 ust. 1 uchwały w zakresie sformułowania: *w tym świadczone w formie usług sąsiedzkich* oraz poprzedzającego to określenie przecinka,
- 7) § 5 ust. 2 uchwały w zakresie sformułowania: *w tym świadczone w formie usług sąsiedzkich* oraz poprzedzającego to określenie przecinka,
- 8) § 5 ust. 2 uchwały, w części dotyczącej tabeli, tj. – kolumny II wierszu 1 w zakresie sformułowania *w tym świadczone w formie usług sąsiedzkich* oraz poprzedzającego to określenie przecinka,
- 9) § 6 uchwały w zakresie sformułowania: *W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w których ponoszenie opłaty stanowiłoby dla osób zobowiązanych nadmierne obciążenie,*
- 9) § 6 uchwały w zakresie sformułowania: *w tym świadczone w formie usług sąsiedzkich* oraz poprzedzającego to określenie przecinka,
- 10) § 7 uchwały,
- 11) § 8 ust. 1 uchwały w zakresie sformułowania: *w tym świadczone w formie usług sąsiedzkich* oraz poprzedzającego to określenie przecinka,

– jako sprzecznej z art. 50 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 ze zm.), dalej jako „ustawa” oraz art. 2 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 20 maja 2024 r. Rada Gminy Koszęcin przyjęła uchwałę Nr 11/III/2024 w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również trybu ich pobierania.

W podstawie prawnej uchwały wskazano przepis m.in. art. 50 ust. 6 i 6a ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 27 maja 2024 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest częściowo niezgodna z prawem.

Zgodnie z art. 50 ust. 6 ustawy *Rada gminy określa, w drodze uchwały, szczególne warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczególne warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.* Wskazany przepis ustawy, wprowadza obligatoryjne elementy uchwały, tj.:

1) szczególne warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze (z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi);

2) szczególne warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat;

3) tryb ich pobierania.

Z kolei ust. 3a i ust. 6a wyżej powołanego przepisu ustawy stanowią, że:

3a. Usługi sąsiedzkie obejmują pomoc w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych, podstawową opiekę higieniczno-pielęgnacyjną, przez którą należy rozumieć formy wsparcia niewymagające specjalistycznej wiedzy i kompetencji, oraz, w miarę potrzeb i możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem.

6a. W przypadku organizowania przez gminę usług opiekuńczych w formie usług sąsiedzkich rada gminy w uchwale, o której mowa w ust. 6, określa także szczególne warunki przyznawania usług sąsiedzkich, wymiar i zakres usług sąsiedzkich oraz sposób rozliczania wykonywania takich usług.

Zauważyć należy, że uchwała ta stanowi akt prawa miejscowego, więc winna ona kompleksowo regulować zawartą w niej materię. Przyjmuje się, iż rada powinna ująć w uchwale podejmowanej na podstawie art. 50 ust. 6 ustawy wszystkie kwestie wskazane w tym przepisie, a w przypadku organizowania przez gminę usług opiekuńczych w formie usług sąsiedzkich, również elementy wymienione w art. 50 ust. 6a ustawy. Pominięcie przez organ stanowiący gminy któregoś z wymienionych w upoważnieniu ustawowym elementów skutkuje brakiem pełnej realizacji tego upoważnienia i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu.

Przechodząc do oceny legalności uchwały, należy w pierwszej kolejności zauważyć, że Rada nie wypełniła całości delegacji ustawowej w odniesieniu do usług sąsiedzkich. Jak zostało już powyżej wskazane, przepis art. 50 ustawy wymaga od uchwałodawcy uregulowania w uchwale następujących kwestii: szczegółowych warunków przyznawania tych usług, ich zakresu, wymiaru, a także sposobu rozliczania (por. brzmienie art. 50 ust. 6a ustawy). Mimo że samo wprowadzenie usług sąsiedzkich jest fakultatywne, o czym przesądza brzmienie art. 50 ust. 1a ustawy, to jednak należy przyjąć, że jeżeli już Rada zdecydowała się na rozszerzenie katalogu finansowanych przez siebie usług opiekuńczych także o usługi sąsiedzkie, to powinna każdorazowo wprowadzić do uchwały postanowienia odnoszące się do wszystkich elementów wskazanych w art. 50 ust. 6a ustawy. W przeciwnym razie Radzie można postawić zarzut niewypełnienia całości delegacji odnośnie do usług sąsiedzkich, co przesądza o konieczności wyeliminowania z uchwały wszystkich postanowień odnoszących się do tej kwestii.

Tymczasem analiza przepisów merytorycznych badanej uchwały w zakresie odnoszącym się do usług sąsiedzkich prowadzi do wniosku, iż Rada Gminy nie określiła w podjętym akcie prawidłowo zakresu usług sąsiedzkich. Zdaniem organu nadzoru, nie można uznać, że wypełnieniem dyspozycji normy kompetencyjnej w tym zakresie jest przepis § 2 ust. 3 uchwały, w myśl którego: „*Usługi opiekuńcze w formie usług sąsiedzkich*

obejmują pomoc w zaspokojeniu codziennych potrzeb życiowych, opiekę higieniczną, zalecaną przez lekarza pielęgnację, które nie wymagają specjalnych kwalifikacji oraz w miarę możliwości zapewnienie kontaktów z otoczeniem. Zakres usług sąsiedzkich będzie dostosowany do indywidualnych potrzeb osoby, na której rzecz będą świadczone usługi". Stanowiąc w powyższym zakresie Rada Gminy określiła w istocie jakiej pomocy dotyczą usługi sąsiedzkie, o których mowa w art. 50 ust. 1a ustawy, jednakże dokonała tego w sposób odmienny

niż ustawodawca. Zgodnie bowiem z art. 50 ust. 3 ustawy to usługi opiekuńcze obejmują pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, opiekę higieniczną, zaleconą przez lekarza pielęgnację oraz w miarę możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem, z kolei jak wskazano w ustępie 3a tego artykułu usługi sąsiedzkie obejmują pomoc w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych, podstawową opiekę higieniczno-pielęgnacyjną, przez którą należy rozumieć formy wsparcia niewymagające specjalistycznej wiedzy i kompetencji oraz, w miarę potrzeb i możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem. Zestawienie przywołanych regulacji, tj. ustawowej oraz wynikającej z uchwały Rady, uzasadnia twierdzenie, że organ stanowiący zmodyfikował przepisy ustawy, co jest działaniem nieuprawnionym i stanowi rażące naruszenie prawa. Z przepisu art. 50 ust. 3a ustawy nie wynika bowiem, że usługi sąsiedzkie w zakresie opieki pielęgnacyjnej mogą być przyznawane wyłącznie w przypadku odpowiednich zaleceń lekarza.

Ponadto należy zaznaczyć, iż przepis art. 50 ust. 3a ustawy w sposób stosunkowo ogólny (choć nie jest to katalog otwarty) wprowadza przedmiotowy, ustawowy zakres usług sąsiedzkich. Takie ukształtowanie przepisu ustawowego wprowadza po stronie Rady wymóg precyzyjnego określenia w uchwale zakresu usług sąsiedzkich, by były one z jednej strony rozwinięciem ww. katalogu ustawowego, a jednocześnie każdorazowo mieściły się w ramach wyznaczonych tym przepisem. Istotne jest jednak to, żeby uchwała zawierała przedmiotowy katalog usług sąsiedzkich finansowanych przez gminę. Określając zakres usług sąsiedzkich – element obligatoryjny uchwały – Rada może zatem określić, które spośród usług wskazanych w art. 50 ust. 3a (a nie w art. 50 ust. 3) ustawy będą mogły być przyznane, bądź wskazać, że usługi sąsiedzkie mogą zostać przyznane w pełnym zakresie określonym w tym przepisie.

Należy przy tym zaznaczyć, iż z przepisu § 2 ust. 3 uchwały nie wynika czy w gminie zakres usług sąsiedzkich obejmował będzie całość usług określonych w art. 50 ust. 3a ustawy, czy tylko niektóre z nich. Wypełnieniem upoważnienia ustawowego nie jest również regulacja zawarta w § 2 ust. 3 zd. drugie uchwały, zgodnie z którym *zakres usług sąsiedzkich będzie dostosowany do indywidualnych potrzeb osoby, na której rzecz będą świadczone usługi*.

W ocenie organu nadzoru nieprawidłowe uregulowanie powyższej kwestii powoduje, że Rada Gminy nie wypełniła upoważnienia ustawowego z art. 50 ust. 6a ustawy.

Zdaniem organu nadzoru również § 4 ust. 2 uchwały nie wypełnia prawidłowo upoważnienia ustawowego w zakresie określenia szczegółowych warunków odpłatności za usługi sąsiedzkie. W przepisie tym Rada postanowiła, że: *Koszt usługi w ramach pomocy sąsiedzkiej określa program „Korpus Wsparcia Seniorów” na rok 2024*. Tymczasem, należy podkreślić, iż cena za ww. usługi sąsiedzkie jest elementem odpłatności za te usługi. Zatem organ stanowiący gminy w celu prawidłowego wypełnienia ww. delegacji ustawowej powinien określić w treści uchwały cenę (tu: koszt) za 1 godzinę przedmiotowych usług, która następnie, zgodnie z jego uznaniem, może być różnicowana w oparciu o kryterium dochodowe. Wyłącznie określenie ww. ceny w przedmiotowej uchwale, dokonane odgórnie – na podstawie przewidywanej wysokości wydatków na realizację danej usługi – zabezpiecza w sposób dostateczny interes świadczeniobiorcy oraz stanowi prawidłowe wypełnienie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 50 ust. 6 w zw. z 6a ustawy.

Ponownie należy wskazać, że przepisy art. 50 ust. 6 i 6a ustawy w sposób niebudzący wątpliwości przesądają o tym, że to rada gminy jest organem właściwym do określenia szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze, specjalistyczne usługi opiekuńcze (z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi) oraz usługi sąsiedzkie. Natomiast w niniejszej uchwale Rada Gminy nie określiła wysokości kosztu usługi w ramach pomocy sąsiedzkiej, odsyłając w tym zakresie do kosztu określonego we „Korpusie Wsparcia Seniorów” na rok 2024, co jest niedopuszczalne. Koszt ten powinien być określony przez radę gminy w uchwale podejmowanej na podstawie art. 50 ust. 6 i 6a ustawy. Powyższe stanowisko organu nadzoru znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 marca 2012 r. sygn. akt IV SA/Wr 851/11 (publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) wskazał, że: *cena za usługi opiekuńcze jest elementem odpłatności za te usługi. Z przepisu art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej*

wynika dla rady gminy obowiązek ustalenia w uchwale podjętej na jego podstawie m.in. szczegółowych warunków odpłatności za usługi, o jakich mowa w tym przepisie prawa. Również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 września 2014 r. (I OSK 1218/14), orzekł, iż (...) ustalenie ceny 1 godziny usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych, która niewątpliwie determinuje wysokość opłaty jest jednym z kluczowych elementów szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za wskazane usługi i nie może wynikać z umowy zawartej przez Ośrodek z podmiotem przyjmującym zlecenie realizacji zadania (...).

Konkludując, w ocenie organu nadzoru, Rada Gminy Koszęcin w przedmiotowej uchwale nie uregulowała prawidłowo szczegółowych warunków odpłatności za usługi sąsiedzkie, co stanowi istotne naruszenie art. 50 ust. 6 w zw. z ust. 6a ustawy. Przedmiotowe niewypełnienie delegacji ustawowej należy zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa, które stanowi podstawę do wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały w zakresie odnoszącym się do usług sąsiedzkich.

Ponadto uchwała zawiera inne nieprawidłowości:

W § 2 ust. 4 uchwały Rada Gminy postanowiła, że: *Usługi opiekuńcze, w tym świadczone w formie usług sąsiedzkich i specjalistyczne usługi opiekuńcze wykonują osoby na podstawie umowy zlecenia zawartej przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Koszęcinie.* Zdaniem organu nadzoru przepis ten stanowi przekroczenie upoważnienia ustawowego, gdyż z przepisu art. 50 ust. 6 i 6a ustawy nie wynika kompetencja Rady Gminy do wskazania podmiotu (jednostki) organizującego ww. usługi oraz rodzaju zwieranej umowy przez osoby wykonujące usługi. Nadto, ustawodawca już w przepisie art. 110 ust. 1 ustawy wskazał, że zadania pomocy społecznej w gminach wykonują jednostki organizacyjne – ośrodki pomocy społecznej (lub centra usług społecznych, o których mowa w o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych).

Przepisem § 3 ust. 1 uchwały Rada postanowiła, że *Usługi opiekuńcze w formie usług sąsiedzkich będą świadczone przez osoby, z najbliższego otoczenia osoby uprawnionej, spełniające przesłanki określone w ustawie o pomocy społecznej.* Organ nadzoru wskazuje, że norma kompetencyjna w brzmieniu ustalonym w art. 50 ust. 6b ustawy nie może stanowić materialno-prawnej podstawy do przyjęcia ww. regulacji uchwały. Ustawodawca w art. 50 ust. 4a ustawy wskazuje kto może być osobą wykonującą usługi sąsiedzkie. Zgodnie z tym przepisem osobą wykonującą usługi sąsiedzkie może być osoba, która: 1) jest pełnoletnia; 2) nie jest członkiem rodziny osoby, na rzecz, której są świadczone usługi sąsiedzkie; 3) nie jest oddzielnie zamieszkującym małżonkiem, wstępnym ani zstępnym osoby, na rzecz, której są świadczone usługi sąsiedzkie; 4) złożyła organizatorowi usług sąsiedzkich oświadczenie o zdolności pod względem psychofizycznym do świadczenia takich usług; 5) zamieszkuje w najbliższej okolicy osoby, na rzecz, której są świadczone usługi sąsiedzkie; 6) ukończyła szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy; 7) została zaakceptowana przez osobę, na rzecz, której są świadczone usługi sąsiedzkie; 8) została zaakceptowana przez organizatora usług sąsiedzkich. Zatem przytoczona regulacja uchwały wykracza poza zakres delegacji ustawowej.

W przepisie § 3 ust. 2 uchwały Rada wskazała, iż *Usługi opiekuńcze w formie usług sąsiedzkich wykonują osoby, o których mowa w ust. 1, w ramach umowy zlecenia.* Powyższa regulacja wykracza poza upoważnienie z art. 50 ust. 6 i ust. 6a ustawy.

W § 3 ust. 3 uchwały Rada wskazała, iż *Potwierdzenie wykonywania usług sąsiedzkich następuje w oparciu o karty pracy opiekunów opatrzone własnoręcznym podpisem świadczeniobiorcy z wyłączeniem przypadków, gdy osoba ta z różnych przyczyn nie może się podpisać – informacja taka powinna być zawarta w rodzinnym wywiadzie środowiskowym.* Powyższa regulacja w zakresie wyrazów: *informacja taka powinna być zawarta w rodzinnym wywiadzie środowiskowym* wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 50 ust. 6 i 6a ustawy. Należy wskazać, iż o potrzebie przeprowadzenia wywiadu środowiskowego postanowił już ustawodawca w art. 106 ust. 4 ustawy. Zgodnie z tym przepisem decyzję administracyjną o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia, z wyjątkiem decyzji o odmowie przyznania biletu kredytowanego oraz decyzji w sprawach cudzoziemców, o których mowa w art. 5a, wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego.

W ust. 6 uchwały Rada postanowiła, że:

§ 6. *W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w których ponoszenie opłaty stanowiłoby dla osób zobowiązanych nadmierne obciążenie, osoby zobowiązane do ponoszenia odpłatności za usługi opiekuńcze, w tym świadczone w formie usług sąsiedzkich i specjalistyczne usługi opiekuńcze mogą zostać zwolnione częściowo z ponoszenia odpłatności ze względu na:*

- 1) konieczność ponoszenia opłat za więcej niż jeden rodzaj usług lub za więcej niż jedną osobę w gospodarstwie domowym korzystającą z usług;
- 2) konieczność ponoszenia opłat za pobyt członka rodziny w domu pomocy społecznej, innej jednostce organizacyjnej pomocy społecznej, placówce opiekuńczo-wychowawczej lub leczniczo-rehabilitacyjnej,
- 3) ponoszenie stałych wydatków na leki, leczenie i rehabilitację, stosowanie specjalnej diety, korzystanie z dodatkowych płatnych usług leczniczych przewyższających 50% dochodu,
- 4) wystąpienie zdarzenia losowego mającego wpływ na sytuację majątkową uprawnionego do usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych.

Ze względu na to, że przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego zamieszczane w niej postanowienia muszą więc cechować się konkretnością i przejrzystością (por. m.in. wyrok NSA w Gdańsku z 6.06.1995 r., SA/Gd 2949/94, CBOSA). W § 6 ust. 1 uchwały Rada posłużyła się natomiast bliżej niedookreślonymi pojęciami „szczególnie uzasadnionych przypadków” oraz „nadmiernego obciążenia” uniemożliwiającymi jednoznaczne ustalenie sytuacji, po których wystąpieniu dana osoba będzie mogła ubiegać się o wspomniane zwolnienie.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej*. Z przytoczonego przepisu wywodzona jest, m.in. zasada określoności przepisów prawa, której jednym z założeń jest unikanie w aktach prawa miejscowego stosowania pojęć niedookreślonych oraz klauzul generalnych (por. M. Kaczocha, *Rozdział 2 Zasady tworzenia i redagowania aktów prawa miejscowego* [w:] *Akty prawa miejscowego. Tworzenie. Procedura. Kontrola*, Warszawa 2022). Uwzględniając powyższe, Rada przyjmując przytoczone regulacje doprowadziła do złamania ww. konstytucyjnej zasady, co musi być poczytywane jako istotne naruszenie prawa.

Za przekraczającą delegację ustawową należy uznać również regulację zawartą w § 7 uchwały. Należy zaznaczyć, iż unormowania dotyczące określonego rodzaju odpłatności na gruncie przepisów ustawy o pomocy społecznej, opierają się o kryterium dochodowe ustalone w art. 8 ustawy. Za osoby posiadające dochód poniżej kryterium dochodowego określonego w przepisach ustawy odpłatność za świadczone usługi jest ponoszona w całości przez ośrodek pomocy społecznej. Oznacza to, że w przypadku nieprzekroczenia kryterium dochodowego z mocy ustawy osoba zobowiązana nie ponosi odpłatności. Zatem, już z woli samego ustawodawcy osoby te zostały zwolnione z obowiązku ponoszenia odpłatności, a rolą Rady jest wyłącznie określenie, w drodze uchwały, szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania. Rada Gminy nie posiada kompetencji do regulowania kwestii określonych w § 7 uchwały.

Opisane powyżej uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 11/III/2024 Rady Gminy Koszęcin z dnia 20 maja 2024 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób

z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania – w części określonej na wstępie, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz